

STAN WDÓW W DIECEZJACH POLSKICH

(*Ordo viduarum Ovd*)

ISTOTA I SKUTKI KONSEKRACJI

Począwszy od czasów apostołskich wdowy chrześcijańskie, powołane przez Pana, by poświęcić się Mu w sposób niepodzielny w większej wolności serca, ciała i ducha, podejmowały za aprobatą Kościoła decyzję życia w dozgonnej czystości dla Królestwa niebieskiego. Wdowy, składając – według zatwierdzonego obrzędu liturgicznego – wieczysty ślub czystości, przeżywanej jako znak Królestwa Bożego, konsekrują swój stan życia, aby poświęcić się modlitwie i służbie Kościołowi.¹ Wdowy żyjąc w świecie, urzeczywistniają swoją konsekrację przez szczególną więź komunii z Kościołem partykularnym i powszechnym.²

GLÓWNE OBOWIĄZKI WDÓW

Wdowy poświęcone Bogu z natchnienia Ducha Świętego ślubują czystość, aby bardziej kochać Chrystusa i lepiej służyć bliźnim. Zgodnie ze swym stanem i otrzymanymi charyzmatami powinny się oddawać pokucie, dziełom miłosierdzia, apostołstwu i gorliwej modlitwie.

Wdowom zaleca się usilnie, aby dla lepszego spełnienia obowiązku modlitwy odmawiały codziennie Liturgię Godzin, zwłaszcza Jutrznie i Nieszpory. W ten sposób, łącząc swój głos z głosem Chrystusa, Najwyższego Kapłana, oraz Kościoła świętego, będą nieustannie wielbić Ojca Niebieskiego i wypraszać zbawienie świata.

WARUNKI DOPUSZCZENIA DO KONSEKRACJI WDÓW

Do konsekracji można dopuszczać wdowy, które ważnie zawarły sakrament małżeństwa, nie żyły publicznie w związku niesakramentalnym, według ogólnej opinii przez swój wiek, roztropność i obyczaje dają rękojmię, że wytrwają w życiu czystym oraz poświęconym służbie Kościołowi i bliźnim i zostały dopuszczone do konsekracji przez Biskupa Diecezjalnego.

Kandydatka pragnąca przyjąć konsekrację zwraca się bezpośrednio do Biskupa Diecezjalnego, przedstawiając prośbę o rozeznanie i konsekrację oraz opinię księdza proboszcza, życiorys, wypis z księgi chrztów i świadectwo ważnie zawartego sakramentu małżeństwa rozwiązanego przez śmierć małżonka.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ BISKUPA DIECEZJALNEGO

Wdowy konsekrowane przez Biskupa łączą się szczególną więzią z Kościołem partykularnym, któremu służą z poświęceniem, chociaż pozostają w świecie.³ Ze względu na konieczność współpracy ich obecność wymaga specjalnej uwagi ze strony Biskupa Diecezjalnego i kapłanów.⁴

Bezpośrednia odpowiedzialność za wdowy konsekrowane na terenie diecezji spoczywa na Biskupie Diecezjalnym, który rozeznaje autentyczność powołania, dopuszcza do konsekracji i jest szafarzem obrzędu konsekracji wdów. Inny biskup może przewodniczyć obrzędowi za zgodą Biskupa Diecezjalnego.⁵

---

¹ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita Consecrata*, 7.

² Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita Consecrata*, 42.

³ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita consecrata*, 7.

⁴ Instrukcja Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego *Rozpocząć na nowo od Chrystusa. Odnowione zaangażowanie życia konsekrowanego w trzecim tysiącleciu*, 19.

⁵ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita consecrata*, 49.

Przed konsekracją Biskup Diecezjalny zapewnia kandydatce formację początkową oraz przeprowadza rozmowę z kandydatką na temat jej sposobu życia, którego wymaga charakter charyzmatyczny wdowieństwa konsekrowanego.

Po konsekracji do obowiązków Biskupa należy troska o formację ciągłą, podtrzymywanie duchowej więzi z wdowami konsekrowanymi i systematyczne spotkania z każdą z wdów⁶ w celu weryfikacji sposobu życia i ewentualnej posługi na poziomie diecezji. Biskup Diecezjalny powierza odpowiedzialność za formację początkową i ciągłą oraz opiekę duszpasterską nad wdowami konsekrowanymi odpowiednio przygotowanemu prezbiterowi.

REALIZACJA CHARYZMATU ŻYCIA WDOWIEŃSTWA KONSEKROWANEGO

Wdowy konsekrowane prowadzą indywidualny tryb życia w świecie, nie podlegając żadnym strukturom życia wspólnotowego. Wspólnotą dla wdowy konsekrowanej, w której realizuje swoją misję, jest Kościół diecezjalny. Charakter diecezjalny stanu wdów stanowi istotną cechę tej formy życia i polega na przynależności i miłości wdowy konsekrowanej do swojego Kościoła lokalnego, do jego historii i terażniejszości, pełnym uczestnictwie w życiu Kościoła lokalnego, w którym „tu i teraz” istnieje i aktualizuje się Kościół Powszechny, przyjęciu planów duszpasterskich diecezji i dyspozycyjności na proponowany udział w ich realizacji w ramach możliwości i osobistych predyspozycji każdej z wdów. Wdowa konsekrowana może służyć diecezji podejmując dobrowolnie działalność apostolską na prośbę Biskupa Diecezjalnego jako osoba zatrudniona przez instytucje kościelne.

Wdowy mogą się zrzeszać w stowarzyszeniach dla wierniejszego wypełniania swego zamiaru oraz dla służby Kościołowi, odpowiadającej ich własnemu stanowi i wykonywanej przy wzajemnej pomocy.

Aby wiernie realizować swoje powołanie wdowa konsekrowana wedle możliwości codziennie uczestniczy we Mszy Świętej i adoruje Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie, czyta Pismo Święte, odprawia rozmyślanie i sprawuje Liturgię Godzin, ma specjalne nabożeństwo do Maryi, która jest dla niej wzorem i oparciem, często przystępuje do sakramentu pojednania i w sposób wolny obiera kierownictwo duchowe. W przeżywaniu świętości ewangelicznej wdowa konsekrowana może podjąć wybraną przez siebie formę duchowości zakorzenioną w Tradycji Kościoła.

Wdowa konsekrowana jest zobowiązana sama zapewnić sobie mieszkanie (osobno lub z rodziną), stałe źródło utrzymania i świadczenia społeczne.

FORMACJA POCZĄTKOWA I CIĄGŁA

Systematyczna formacja duchowa, teologiczna i apostolska wdów konsekrowanych obejmuje dwa etapy: formację początkową i formację ciągłą.

Formację początkową⁷ kandydatka podejmuje po wyrażeniu zgody przez Biskupa Diecezjalnego; obejmuje ona etap wstępny, w czasie którego kandydatka rozpoznaje powołanie właściwe stanowi wdów, czasowy ślub czystości i bezpośrednio przygotowanie do konsekracji.

Wdowa konsekrowana ma obowiązek do końca życia kontynuować swoją formację duchową, teologiczną i apostolską.⁸

⁶ Biskup Diecezjalny określa częstotliwość spotkań, nie rzadziej jednak, niż raz w roku.

⁷ Biskup Diecezjalny określa czas i sposób realizacji formacji początkowej.

⁸ Por. KPK 661; Biskup Diecezjalny określa sposób realizacji formacji ciągłej np. poprzez uczestnictwo w regularnych spotkaniach w ciągu roku, corocznych rekolekcjach zamkniętych oraz innych spotkaniach służących formacji, udział wspólnotowy we Mszy św. i Liturgii Godzin; formacja ciągła może być prowadzona we współpracy z innymi diecezjami przy uwzględnieniu wzajemnych doświadczeń.